

Straffedommer. Hvorledes Spørgsmaalet om Nævningelistens Sammensætning er løst, har jeg allerede dvælet ved, og jeg skal her blot fremhæve, at Offentlighed gennemføres i hele Retsplejen, alene det foreløbige Stadium, som Efterforskningen repræsenterer i den kriminelle Retspleje, undtaget.

Men foruden disse almindelige Principper ønsker jeg at dvæle ved et Punkt, som er nyt i det Forslag, der er blevet forelagt af det nuværende Ministerium. Nyt er dette Forslag jo i Almindelighed ikke, idet det i Virkeligheden paa alle Grundprincippers Omraade er en Tilbagevenden fra 1909 til de Forslag, der har været udarbejdede af Proceskommissionen, tidligere forelagte Rigsdagen og vedtagne i Folketinget. Men der er en Ting, der er ny i det Forslag, som det nuværende Ministerium har forelagt. For det første opretholdes den Regel, som var indført i Loven af 1909, om, at hvor et Hovedtingsted nedlægges, skal der indrettes et Bitingsted, hvor alle Rets handlinger kan foretages undtagen Tinglæsning, som maa foregaa paa Hovedtingstedet, fordi Pantebøgerne er der. Det maa fastholdes, at Tinglæsningen maa foregaa ved Hovedtingstedet alene, men der er dog den Bestemmelse, at naar Dommeren er ude ved Bitingstedet, skal han dér modtage Dokumenter baade til Tinglæsning og Aflæsning og, naar han kommer tilbage, levere Folk Dokumenterne dér, saaledes at de altsaa baade kan ind- og udleveres paa Bitingstedet. For Befolkningen gør Bitingstedet saaledes fuld Fyldest. Men ved Siden af dette er der ved det nuværende Lovforslag, i dets § 19, foreslaaet oprettet Afdelinger af Dommerkontorerne udenfor Hovedtingstedet. Det er et Forslag, der ligesom Forslaget om Oprettelse af Afdelingskontorer under Politimesterembederne først er fremkommet i Lovforslaget af 1913—14. Hvad nu Afdelingerne af Dommerkontorerne angaar, træffer Justitsministeren Bestemmelse om Kontordagens Antal og Kontortidens Længde. Og ved et saadant Afdelingskontor vil enten være bosat en autoriseret Fuldmægtig, som skal forestaa Kontorafdelingen, eller en Fuldmægtig eller Dommeren selv vil rejse dertil saa ofte, som der er noget at udrette. Da der er almindelig Frygt for, at Befolkningen skal faa visse Vanskeligheder derved, at den faar længere til sin Øvrighed paa Grund af, at Dommerkredsene og Politikredsene bliver gjort større, for at Embedsmændenes Antal ikke skulde fordobles, naar vi fik to Slags Embeder, er det netop, at disse Afdelingskontorer er oprettede. Tanken dermed er den, at Embedsmændene skal

være bevægelige, de skal bevæge sig ud til Befolkningen, det skal ikke være Befolkningens Sag at rejse en lang Vej efter Embedsmændene. Man vil forstaa dette, naar jeg nævner som Eksempel paa Forretninger, der kan foretages af Fuldmægtigen ved Afdelinger af Dommerkontorerne, at det er Forretninger som Foged- og Skifteforretninger, Modtagelse og Udlevering af Tinglæsningsdokumenter, Notarialforretninger, Søforhør, Forhør angaaende stedfundne Ildebrande, Ulykkestilfælde, dødfundne Personer og lignende samt Oplysninger om trængendes Forsørgelsehjælp, Undersøgelse af personlige Forhold af retlig Betydning. Han kan tillige beskikkes til at foretage de egentlige Dommerforretninger. Man vil derfor forstaa, at ved saadanne Afdelingskontorer vil Folk i Virkeligheden kunne faa deres Forretninger varetaget og deres Interesser skøttet i fuldt Omfang. Og ved Afdelingskontorerne under Politieembedet vil Amtmanden ikke alene kunne beskikke Politifuldmægtigen til paa Politimesterens Ansvar at udføre alle hans Forretninger, men han vil ogsaa som Fuldmægtig have at optræde under Overanklagerens Tilsyn i Anklagens Tjeneste under Strafforfølgning og ved Undersøgelseretten. Men dernæst vil han forestaa Strandings- og Lægds- og Alimentationsvæsenet, han vil kunne foretage Eksekution, i Købstæderne give Tilladelse til offentlige Forlystelser og paa Landet meddele Næringsbevis, og han vil kunne modtage Anmeldelser til Handelsregisteret. Endvidere vil han kunne remplacere Politimesteren i alle de mange Kommissioner, som denne er Medlem af, Sundhedskommission, Bygningskommission, Brandkommission, Epidemikommission og Karantænekommission. Dette har ikke ringe Betydning, og jeg nævner det til Beroligelse for de mange, der mener, at man i Købstæderne, naar man ikke dér har en Politimester, vil være i den Forlegenhed, at disse Kommissioner ikke kan komme til at arbejde. Naar der altsaa blot er et Afdelingskontor, vil Fuldmægtigen i Politimesterens Sted kunne arbejde i disse Kommissioner. Det er ogsaa Mening, at man i disse Afdelingskontorer skal benytte Telefon, saaledes at Fuldmægtigen paa denne Maade kan komme i Forbindelse med sin Chef enten for at faa en Sag afgjort eller for at give Chefen fyldestgørende Oplysninger i Tilfælde, hvor denne ikke selv maatte sidde inde med saadanne.

Jeg skal endnu kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger, men jeg synes dog, at jeg maa sige et Par Ord om Udgifterne ved